

Република Србија
УСТАВНИ СУД
Број: IУо-90/2017
27.07.2018. године
Београд

Уставни суд у саставу: председник Весна Илић Прелић и судије Татјана Бабић, Братислав Ђокић, др Горан П. Илић, др Драгана Коларић, др Тамаш Корхеџ (Korhecz Tamás), Снежана Марковић, Мирослав Николић, Милан Станић, Сабахудин Тахировић, др Јован Ђирић, др Милан Шкулић и др Тијана Шурлан, на основу члана 167. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, на седници одржаној 5. јула 2018. године, донео је

О Д Л У К У

1. Утврђује се да одредба Тарифног броја 4. алинеја 9. у табели под редним бројем 8. Таксене тарифе, која је саставни део Одлуке о локалним комуналним таксама - пречишћен текст („Службени лист општине Куршумлија“, 26/15), није у сагласности са законом.
2. Одбацује се захтев за обуставу извршења појединачних аката и радњи предузетих на основу оспорене одредбе Одлуке из тачке 1.

О б р а з л о ж е њ е

I

Уставном суду поднета је иницијатива за покретање поступка за оцену уставности и законитости Одлуке о локалним комуналним таксама („Службени гласник општине Куршумлија“, број 20/14) и Одлуке о локалним комуналним таксама – пречишћен текст („Службени гласник општине Куршумлија“, број 26/15). У иницијативи се наводи да је у „обе оспорене Одлуке“, Скупштина општине Куршумлија „на истоветан начин Тарифним бројем 4. алинеја 8. под редним бројем 8 у табели“ прописала комуналну таксу за коришћење простора на јавним површинама или испред пословних просторија у пословне сврхе, и то за подземне и надземне оптичке и ГТ каблове – Телекома, у износу од 7,00 динара/м. Иницијатор сматра да су оспорене одредбе наведених одлука у супротности са одредбама члана 15. став 1. тачка 9) и члана 18. Закона о финансирању локалне самоуправе и одредбом члана 195. став 1. Устава Републике Србије. Подносилац иницијативе, такође, тражи да Уставни суд, до доношења коначне одлуке, обустави од извршења појединачне акте донете на основу оспорених Одлука.

У одговору од 23. марта 2018. године доносилац оспореног акта наводи да је Скупштина општине Куршумлија, 22. децембра 2014. године, донела Одлуку о локалним комуналним таксама која је објављена у „Службеном

листу општине Куршумлија“, број 26/14, а да су измене наведене одлуке објављене у „Службеном листу општине Куршумлија“, број 44/16 и број 24/17. Такође се наводи да је наведена Одлука са изменама и допунама на снази, као и да је „иницијатива без основа и да исту треба одбити“.

У допуни одговора од 29. марта 2018. године, доносилац оспореног акта наводи да је у претходном одговору погрешно означен број службеног гласила у коме је објављена важећа Одлука о локалним комуналним таксама (уместо 26/15 наведен је 26/14) и обавештава Уставни суд: да је Скупштина општине Куршумлија, 22. децембра 2014. године, донела Одлуку о локалним комуналним таксама која је објављена у „Службеном листу општине Куршумлија“, број 20/14; да су измене наведене одлуке објављене у „Службеном листу општине Куршумлија“, број 25/15; да је сачињен пречишћен текст Одлуке и објављен у „Службеном листу општине Куршумлија“, број 26/15; да су измене пречишћеног текста Одлуке објављене у „Службеном листу општине Куршумлија“, број 46/16 и број 24/17.

II

У спроведеном поступку, Уставни суд је утврдио да је Скупштина општине Куршумлија, на седници одржаној 22. децембра 2014. године, донела Одлуку о локалним комуналним таксама („Службеном листу општине Куршумлија“, број 20/14), са позивом, између осталог, на одредбе члана 6. став 1. тачка 3. и чл. 11. до 18. Закона о финансирању локалне самоуправе („Службени гласник РС“, бр. 62/06, 47/11, 93/12 и 99/13). Измене и допуне наведене одлуке објављене су у „Службеном листу општине Куршумлија“, број 25/15, након чега је сачињен пречишћен текст Одлуке о локалним комуналним таксама, који је објављен у „Службеном листу општине Куршумлија“, број 26/15. Након сачињеног пречишћеног текста Одлуке, донете су две одлуке којима се мења и допуњује Одлука о локалним комуналним таксама – пречишћени текст, које су објављене у „Службеном листу општине Куршумлија“, број 46/16 и број 24/17.

На основу садржине навода поднете иницијативе, Уставни суд констатује да је предмет оспоравања у овом уставносудском предмету одредба Тарифног броја 4. алинеја 9. у табели под редним бројем 8. Таксене тарифе која је саставни део Одлуке о локалним комуналним таксама - пречишћен текст („Службени лист општине Куршумлија“, 26/15). Такође, Суд налази да одлукама којима се мења и допуњује Одлука о локалним комуналним таксама – пречишћен текст, није мењана оспорена одредба Тарифног броја 4. Одлуке о локалним комуналним таксама – пречишћени текст.

Оспореном одредбом Тарифног броја 4. алинеја 9. у табели под редним бројем 8. Таксене тарифе која је саставни део наведене Одлуке, прописана је висина таксе, која се утврђује месечно, за коришћење простора на јавним површинама или испред пословних просторија у пословне сврхе за већ постављене, као и за постављање нових подземних и надземних оптичких и ТТ каблова Телекома, у износу од 7,00 динара за сваки дужни метар.

Уставом Републике Србије је утврђено: да Република Србија уређује и обезбеђује систем локалне самоуправе (члан 97. тачка 3.); да се послови јединице локалне самоуправе финансирају из изворних прихода јединице локалне самоуправе и буџета Републике Србије, у складу са законом (члан 188. став 4.); да скупштина општине доноси опште акте из своје

надлежности (члан 191. став 2.); да статуту, одлуке и сви други општи акти аутономних покрајина и јединица локалне самоуправе морају бити сагласни са законом (члан 195. став 2.).

Законом о финансирању локалне самоуправе („Службени гласник РС“, бр. 62/06, 47/11, 93/12, 83/16 и 104/16-др.закон) прописано је: да јединици локалне самоуправе припадају изворни приходи остварени на њеној територији, а између осталих, и локалне комуналне таксе (члан 6. тачка 3)); да стопе изворних прихода, као и начин и мерила за одређивање висине локалних такси и накнада утврђује скупштина јединице локалне самоуправе својом одлуком, у складу са законом (члан 7. став 1.); да скупштина јединице локалне самоуправе може уводити локалне комуналне таксе за коришћење права, предмета и услуга (члан 11. став 1.); да таксена обавеза настаје даном почетка коришћења права, предмета или услуге за чије је коришћење прописано плаћање локалне комуналне таксе и траје док траје коришћење права, предмета или услуге (члан 13. ст. 1. и 2.); да се локалне комуналне таксе могу уводити, између осталог, за коришћење простора на јавним површинама или испред пословних просторија у пословне сврхе, осим ради продаје штампе, књига и других публикација, производа старих и уметничких заната и домаће радиности, као и за заузеће јавне површине грађевинским материјалом и за извођење грађевинских радова (члан 15. тач. 9) и 16)); да се актом скупштине јединице локалне самоуправе којим се уводи локална комунална такса утврђују обвезници, висина, олакшице, рокови и начин плаћања локалне комуналне таксе (члан 18.).

Чланом 32. тач. 3) и 13) Закона о локалној самоуправи („Службени гласник РС“, бр. 129/07, 83/14-др. закон, 101/16-др. закон и 47/18) прописано је да скупштина општине, у складу са законом утврђује стопе изворних прихода општине, као и начин и мерила за одређивање висине локалних такси и накнада и утврђује општинске таксе и друге локалне приходе који општини припадају по закону.

Одредбом члана 17. став 1. Закона о буџетском систему („Службени гласник РС“, бр. 54/09, 73/10, 101/10, 101/11, 93/12, 62/13, 63/13-испр, 108/13, 142/14, 68/15-др.закон, 103/15, 99/16 и 113/17) изричито је прописано да се таксе могу уводити само законом, којим се може прописати њихова висина или се тим законом може дати право органу локалне власти да утврди њихову висину.

Имајући у виду да Законом о финансирању локалне самоуправе није одређен појам јавне површине у смислу тог закона, Уставни суд сматра да је, ради целовитог сагледавања спорног питања у овом предмету, неопходно имати у виду и одредбу члана 2. тачка 6) Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр. 72/09, 81/09-исправка, 64/10- Одлука УС, 24/11, 121/12, 42/13- Одлука УС, 50/13- Одлука УС, 98/13 – Одлука УС, 132/14 и 145/14) којом је одређено да површина јавне намене јесте простор одређен планским документом за уређење или изградњу објеката јавне намене или јавних површина за које је предвиђено утврђивање јавног интереса, у складу са посебним законом (улице, тргови, паркови и др.). Такође, Суд указује да је одредбом члана 2. тачка 26) наведеног Закона одређено да линијски инфраструктурни објекат јесте јавни пут, јавна железничка инфраструктура, електроенергетски вод, нафтовод, продуктовод, гасовод, објекат висинског превоза, линијска инфраструктура електронских комуникација, водоводна и канализациона инфраструктура и сл. који може бити надземни или подземни, чија изградња је предвиђена одговарајућим планским документом. Грађење

наведених објекта врши се на основу грађевинске дозволе и техничке документације, под условима и на начин утврђен Законом о планирању и изградњи.

III

Из наведених одредаба закона произлази да се таксе могу уводити само законом, а да је скупштини јединице локалне самоуправе дато овлашћење да, у складу са законом, може уводити локалне комуналне таксе за коришћење права, предмета и услуга, као и да се актом којим се уводи локална комунална такса утврђују обвезници, висина, олакшице, рокови и начин плаћања локалне комуналне таксе која се плаћа сразмерно времену коришћења права, предмета и услуга. Такође, Законом о финансирању локалне самоуправе су таксативно набројана права, предмети и услуге за чије коришћење јединица локалне самоуправе може уводити локалну комуналну таксу, а међу којима је и коришћење простора на јавним површинама или испред пословних просторија у пословне сврхе, осим ради продаје штампе, књига и других публикација, производа старих и уметничких заната и домаће радиности.

Имајући у виду наведено, као и то да се у конкретном случају ради о увођењу таксе за сваки дужни метар за већ постављене, као и за постављање нових подземних и надземних оптичких и ТТ каблова Телекома, дакле за инфраструктурне објекте изграђене испод или изнад јавне површине на основу грађевинске дозволе и техничке документације, под условима и на начин утврђен Законом о планирању и изградњи, те да се, у наведеном случају, не ради о привременом коришћењу простора на јавним површинама или испред пословних просторија у пословне сврхе, то је Уставни суд утврдио да се постављање ових објеката не може довести у везу са коришћењем простора на јавним површинама у смислу Закона о финансирању локалне самоуправе.

Како Законом о финансирању локалне самоуправе није предвиђена могућност увођења локалне комуналне таксе за постављање линијских инфраструктурних објеката испод или изнад јавне површине, односно за постављање подземних и надземних оптичких и ТТ каблова, то је Уставни суд оценио да одредба Тарифног броја 4. аLINEЈА 9. у табели под редним бројем 8. Таксене тарифе, која је саставни део Одлуке о локалним комуналним таксама - пречишћен текст, коју је донела Скупштина општине Куршумлија, није у сагласности са одредбом члана 15. Закона о финансирању локалне самоуправе, па је одлучио као у тачки 1. изреке.

Имајући у виду да Уставни суд има заузет став о спорном правном питању, који је изразио у Одлуци IУо-103/2015 од 9. новембра 2017. године („Службени гласник РС“, број 117/17), а да је у току претходног поступка правно стање потпуно утврђено и прикупљени подаци пружили су поуздан основ за одлучивање, то је Уставни суд одлучио без доношења решења о покретању поступка, сагласно одредби члана 53. став 3. Закона о Уставном суду („Службени гласник РС“, бр. 109/07, 99/11, 18/13 – Одлука УС, 40/15 – др. закон и 103/15), као у тачки 1. изреке.

С обзиром на то да је донео коначну Одлуку, Уставни суд је захтев иницијатора да обустави извршења појединачних аката и радњи предузетих на основу оспорене одредбе Одлуке одбацио, сагласно одредби члана 56. став 3. Закона о Уставном суду и одлучио као у тачки 2. изреке.

IV

На основу свега изложеног и одредаба члана 42а став 1. тачка 2), члана 45. тачка 4) и члана 46. тачка 3) Закона о Уставном суду, као и члана 89. Пословника о раду Уставног суда („Службени гласник РС“, број 103/13), Уставни суд је донео Одлуку као у изреци.

На основу члана 168. став 3. Устава Републике Србије, одредба Тарифног броја 4. алинеја 9. у табели под редним бројем 8. Таксене тарифе, која је саставни део Одлуке о локалним комуналним таксама - пречишћен текст, наведен у тачки 1. изреке, престаје да важи даном објављивања Одлуке Уставног суда у „Службеном гласнику Републике Србије“.

ПРЕДСЕДНИК
УСТАВНОГ СУДА
Весна Илић Прелић, с.р.

За тачност отправка: